

“मीठे बच्चे- अब तिमी शान्ति र सुखको टावरमा जानु छ त्यसैले आफ्नो स्वभाव र चरित्रलाई सुधार्दै जाऊ, पुरानोलाई परिवर्तन गर।”

प्रश्न:- दिमाग सदा रिफ्रेस (ताजा) रहोस्, यसको युक्ति के हो?

उत्तर:- बाबा जे सुनाउनु हुन्छ, त्यसको मन्थन गर। विचार सागर मन्थन गर्नाले दिमाग सदा रिफ्रेस हुन्छ। जो सदा रिफ्रेस रहन्छन्, उनीहरूले अरूको पनि सेवा गर्न सक्छन्। उनीहरूको ब्याट्री सदा चार्ज भइराख्छ किनकि विचार सागर मन्थन गर्नाले सर्वशक्तिमान बाबा संग सम्बन्ध जुटिरहन्छ।

गीत:- नयनहीन को राह दिखाओ प्रभु...

ओम् शान्ति। यो गीत पनि मनुष्यहरूले गाएका हुन्। तर अर्थ केही पनि बुझेका छैनन्। जसरी अरूले प्रार्थना गर्छन्, यो पनि एउटा प्रार्थना हो। परमात्मालाई जान्दैनन्। परमात्मालाई जानेपछि सबै कुरा जान्नेछन्। केवल परमात्मा भनिदिन्छन् तर उहाँको जीवनको बारेमा केही पनि थाहा छैन। त्यसैले त नयनहीन भए नि। तिमीलाई अब ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ, त्यसैले तिमीलाई त्रिनेत्री भनिन्छ। दुनियाँमा मनुष्यहरूले त्रिनेत्री, त्रिकालदर्शी, त्रिमूर्ति शब्द त भन्दछन् तर अर्थ केही पनि जानेका छैनन्। जसरी भन्छन्- साइन्स र साइलेन्सको आपसमा के सम्बन्ध छ? प्रश्न सोधे पनि उत्तर स्वयंले नै जान्दैनन्। भन्दछन्- विश्वमा शान्ति होस् तर त्यो कहिले भएको थियो? कसले गराएको थियो? केही पनि जानेका छैनन्। केवल सोध्छन् मात्र। अवश्य कोही जान्नेवाला हुनु पर्छ, जसले बताउन सकोस्। तिमी बच्चाहरूलाई बाबाले सम्झाउनु भएको छ- यो सबै खेल बनेको छ। शान्तिको टावर, सुखको टावर, सबैको टावर हुन्छ। शान्तिको टावर हो मूलवर्तन, जहाँ हामी आत्माहरू रहन्छौं। त्यसलाई भनिन्छ शान्तिको टावर। फेरि सत्ययुगमा हुन्छ टावर अफ सुख, टावर अफ पीस, प्रासपटी। यसरी कसैले भन्दैनन्- हामी आत्माहरूको घर मुक्तिधाम हो। यी सबै कुरा बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ, शिक्षक होस् त यस्तो होस्। उहाँ हुनु हुन्छ ज्ञानको टावर। तिमीलाई पनि शान्ति र सुखको टावरमा लिएर जानु हुन्छ। यो फेरि हो टावर अफ दुःखधाम। हरेक कुरामा कङ्गाल छन्। पवित्रता, सुख शान्तिको वर्सा तिमीले अहिले नै पाउँछौ। महिमा यस संगमयुगको हो, यसलाई कल्याणकारी युग भनिन्छ। कलियुग पछि फेरि हुन्छ सत्ययुग। त्यो सुखको टावर हो। त्यो शान्तिको टावर हो। यो दुःखको टावर हो। यहाँ अथाह दुःख छ। सबै दुःख आएर जम्मा भएको छ। भनिएको पनि छ- दुःखका पहाड खस्नेछन्, जब भूकम्प आदि हुन्छ त्यतिखेर कति त्राहि-त्राहि गर्छन्।

बाबाले सम्झाउनु भएको छ- थोरै समय बाँकी छ। बच्चाहरूलाई यादको यात्रामा समय लाग्छ। धेरै छन् जसले पूरा बुझेका छैनन्। बिन्दु सम्झने वा के सम्झने! अरे, जस्तो आत्मा छ त्यस्तै परमात्मा पनि हुनु हुन्छ। आत्मालाई त चिनेका छौ नि, ऊ लक्की सितारा हो। एकदमै सूक्ष्म छ। यी आँखाले देख्न सक्दैनौ। यी सबै कुरा बाबा सम्झाउनु हुन्छ। यस्ता कुरामा विचार सागर मन्थन गर्नाले दिमाग रिफ्रेस हुन्छ। जहाँ जाँदा पनि यो सम्झाउनु छ- टावर अफ शान्ति, टावर अफ सुख, टावर अफ पवित्रता हुन्छ नै नयाँ दुनियाँमा। पुरानो स्वभाव, चलनलाई सुधारेर बाबाले नयाँ दुनियाँको मालिक बनाउनु हुन्छ। मनुष्यहरूले चाहे गायन गरून्, वेद शास्त्र गीता आदि पढून् तर केही पनि बुझ्दैनन्। सिंढी तल उत्रिँदै जान्छन्। चाहे आफूलाई शास्त्रहरूको अधिकारी सम्झिऊन् तर उनीहरूलाई झर्नु नै छ। सबैको आत्मा पहिले सतोप्रधान नै हुन्छ फेरि बिस्तारै-बिस्तारै ब्याट्री खतम हुन्छ। यस समयमा सबैको ब्याट्री सकिएको छ। अब फेरि ब्याट्री चार्ज हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मनमनाभव। आफूलाई आत्मा सम्झ। बाबा हुनु हुन्छ सर्वशक्तिमान, उहाँलाई याद गर्नाले तिम्रो पाप रू कोटिन्छ र फेरि ब्याट्री भरिन्छ। तिमीले अहिले महसुस गरिरहेका छौ- हाम्रो ब्याट्री भरिँदैछ। कसैको भरिँदैन पनि। सुध्निनुको सट्टा अझै बिग्रन्छ। बाबा संग प्रतिज्ञा पनि गर्छन्- बाबा म कहिल्यै पनि विकारमा जाने छैनौ। हजुरबाट २१ जन्मको वर्सा अवश्य लिन्छ, फेरि पनि गिर्न पुग्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- काम विकार माथि विजय प्राप्त गरेर तिमी जगतजित बन्छौ। फेरि यदि विकारमा गयो भने अक्कल समाप्त। यो काम महाशत्रु हो। एक-अर्कालाई देख्नाले कामको अग्नि लाग्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- तिमी काम चितामा बसेर कालो बनेका छौ, अब तिमीलाई गोरो बनाउनु हुन्छ। उहाँ बाबाले नै तिमी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। पढाइबाट तिम्रो बुद्धि खुल्छ। वृक्षको वर्णन पनि गरिन्छ। यो हो कल्पवृक्ष। मनुष्य सृष्टिको भेराइटी वृक्ष। यसलाई उल्टो वृक्ष भनिन्छ। कति धेरै भेराइटी धर्महरू छन्। यतिका करौडौं

आत्माहरूलाई अविनाशी पार्ट मिलेको छ। दुई जनाको पार्ट उस्तै हुन सक्दैन। अहिले तिमीलाई ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिलेको छ। विचार गर- कति धेरै आत्माहरू छन्! जसरी माछाको एउटा खेलौना हुन्छ तारमा, त्यसैगरी तलतिर झर्छन्, यो पनि यस्तै हो। हामी पनि ड्रामाको डोरीमा बाँधिएका छौं। यसरी उत्रिदै-उत्रिदै आएर कल्प पूरा भएको छ, फेरि हामी माथि जान्छौं। यो समझ पनि बच्चाहरूलाई अहिले मिलेको छ। माथिबाट आत्माहरू आउँछन्, नम्बरवार थपिदै जान्छन्। यस खेलमा तिमी पार्टधारी हो। मुख्य रचनाकार, निर्देशक, पात्र त हुन्छन् नि। मुख्य हुनु हुन्छ शिवबाबा। फेरि अरु कुनचाहिँ एक्टर छन्? ब्रह्मा, विष्णु, शंकर। भक्तहरूले फेरि अनैक चित्र बनाएका छन् तर अर्थ केही थाहा छैन। लाखौं वर्ष भनिदिन्छन्। अब बाबा आएर सारा ज्ञान दिनु हुन्छ। अब तिमीले बुझेका छौ- सत्ययुगमा यो ज्ञान हामी सँग हुँदैन। जसरी यहाँ कारोबार चल्छ, त्यसैगरी त्यहाँ पवित्रता, सुख शान्तिको राजधानी चल्छ। बाबा पनि अनौठो हुनु हुन्छ। यति सानो बिन्दु हुनु हुन्छ। तिम्रो आत्माले जस्तै यिनको आत्माले पनि बाबाबाट सारा ज्ञान लिइरहेको छ। बाबा फेरि ठूलो कहाँ हुनु हुन्छ र? उहाँ पनि बिन्दु नै हुनु हुन्छ। तिम्रो आत्मा जो बिन्दु छ, त्यसमा सारा ज्ञान धारण भइरहेको छ। यो ज्ञान कल्पपछि फेरि बाबाले दिनु हुन्छ। जसरी भरिएको रिर्कड हुन्छ, त्यो फेरि दोहोरिन्छ। आत्मामा पनि सारा पार्ट भरिएको छ। कुनै धेरै आश्चर्यजनक कुरा भएमा त्यसलाई कुदरत भनिन्छ। यस अनादि ड्रामाको पार्टबाट कोही पनि छुट्न सक्दैन। सबैलाई पार्ट खेल्नै पर्छ। यो धेरै अनौठो कुरा हो। जसले राम्रो सँग बुझेर धारण गर्छ, खुसीको पारो चढिरहन्छ। तिमीलाई कति छात्रवृत्ति मिल्छ। त्यसैले पुरुषार्थ राम्रो सँग गर्नु पर्छ। आफू समान बनाउनु छ। तिमीहरू सबै टिचर हो। टिचरले तिमीलाई पढाएर आफू समान टिचर बनाउनु हुन्छ। यस्तो होइन गुरु पनि बन्नु छ। तिमी टिचर बन्छौ किनकि राजयोग सिकाउँछौ अनि तिमी जान्छौ। यो पनि तिमीले बुझेका छौ। उनीहरूले त जानेका छैनन्, न सद्गति दिन सक्छन्। सर्वका सद्गति दाता त एक बाबा नै हुनु हुन्छ नि। लिबरेटर, गाइड पनि उहाँ नै हुनु हुन्छ। जब तिमी त्यहाँबाट आउँछौ, त्यतिबेला बाबा गाइड बन्नु हुन्छ। बाबा गाइड पनि अहिले नै बन्नुहुन्छ, जब तिमी घरबाट आउँछौ अनि घरलाई नै भुल्छौ। अहिले तिमी पनि गाइड हो, पण्डा हो। सबैलाई मार्ग बताउँछौ। अशरीरी भव। तिम्रो नाम पाण्डव सेना पनि हो। शरीरधारी हो नि। जब एकलै हुन्छौ तब सेना भनिदैन। शरीरको साथमा जब मायामाथि विजय प्राप्त गर्छौ अनि तिमीलाई सेना भनिन्छ। उनीहरूले फेरि लडाईंको कुरा लेखिदिएका छन्। यो हो बेहदको कुरा। उनीहरूले सम्मेलन आदि गर्छन्, संस्कृत आदिका कलेजहरू खोल्छन्। कति खर्च गर्छन्। खर्च गर्दा-गर्दा मानौं खाली भइसकेको छ। चाँदी, सुन, हीरा सबै समाप्त भएको छ। फेरि तिम्रो लागि सबैथोक नयाँ निकलन्छ। त्यसैले तिमी बच्चाहरूलाई हिंदा-डुल्दा धेरै खुसी हुनु पर्छ। बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ। तिम्रो पार्ट चलिरहन्छ। कहिल्यै पनि बन्द हुँदैन। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- तिमीले आफ्ना जन्महरूलाई जान्दैनौ। ८४ को हिसाब-किताब पनि यिनलाई बताउनु हुन्छ, जो पहिले-पहिले आउँछन्। तिमी बच्चाहरूलाई अथाह सुख मिल्छ। टावर अफ हेल्थ, वेल्थ, हेपिनेस... त्यसैले कति नशा हुनु पर्छ। बाबाले हामीलाई बेहदको वर्सा दिनु हुन्छ। जति तिमी नजिक आउँछौ, त्यति आपदहरू पनि आइरहन्छन्। वृक्षको वृद्धि पनि हुनु नै छ। वृक्ष कच्चा छ भने हावा हुरी लाग्नासाथ ढलिहाल्छ। यो त हुनु नै छ। तिम्रो लक्ष्य उद्देश्यको चित्र सामुन्ने खडा छ। तिमीले अरु कुनै चित्र राख्न सक्दैनौ। भक्तिमार्गमा मनुष्यहरूले धेरै चित्रहरू राख्छन्। ज्ञानमार्गमा छ एक। त्यो पनि ज्ञान बुद्धिमा छ। बाँकी बिन्दुको चित्र कसरी निकाल्ने। आत्मा त सितारा हो नि। यी पनि बुझ्नु पर्ने कुरा हुन्। आत्मालाई त यी आँखाले देख्न सकिँदैन। धेरैले भन्छन्- बाबा हामीलाई साक्षात्कार होस्, वैकुण्ठ देख्न सकौं। तर देख्दैमा त मालिक कहाँ बन्छौ र। मनुष्यहरूले भन्छन्- फलानो स्वर्ग गयो। तर स्वर्ग कहाँ छ, कहाँ जानेका छन् र! जो आत्मा स्वर्गमा गएको छ, त्यसैले भन्दछ। आत्मालाई त सबै याद रहन्छ नि। अब तिमीलाई उच्च भन्दा उच्च बाबाले पढाउँदै हुनु हुन्छ, जसबाट तिमीले उच्च भन्दा उच्च पद पाइरहेका छौ। नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार- नरबाट नारायण अवश्य बन्छौ।

जसले शान्ति माग्छन्, तिम्रो काम हो उनीहरूलाई सम्झाउनु। कसैले मान्छन् पनि, यिनीहरूले भनेको ठीक हो। त्यो समय पनि आउने छ, लेखिएको छ- कुमारीद्वारा भीष्म पितामह आदिलाई ज्ञानको बाण मारियो। अर्जुनले बाण मारेको, गंगा निकलेको त कहाँ हो र। यस्तो-यस्तो कुरा सुनेर भनिदिन्छन् यहाँबाट गंगा निकलेर आयो। गऊमुख पनि बनाएका छन्। अहिले तिमी बच्चाहरूले देखेका छौ- तिम्रो यादगार पनि खडा छ। त्यो हो जड दिलवाला, यो हो चैतन्य। त्यसमा माथि वैकुण्ठ देखाइएको छ। तल तपस्या गरिरहेका छन्, माथि राज्य गरेका चित्रहरू छन्। त्यसैले मनुष्यहरूले सम्झन्छन् स्वर्ग माथि छ। बम बनाउनेहरूले स्वयं पनि सम्झन्छन्- यी हाम्रै विनाशको लागि हुन्। भन्दछन्- यसो गर्नाले अवश्य विनाश हुन्छ। लेखिएको पनि छ- महाभारी लडाईंमा यस्तो

भएको थियो, सबै खतम भएका थिए। सत्ययुगमा हुन्छ नै एक धर्म, बाँकी अरू सबै धर्महरू खतम हुन्छन्। यो पनि बच्चाहरूलाई थाहा छ– भक्ति गर्दै-गर्दै तल गिर्दै आउँछन्, ड्रामा प्लान अनुसार। वास्तवमा यहाँ कुनै आशिर्वाद आदिको कुरा छैन। जे ड्रामामा बनेको छ त्यही हुन्छ। केही त्यस्तो कुरा भयो भने मनुष्यहरूले भनिदिन्छन्– जो ईश्वरको इच्छा। तिमीले यसो भन्दैनौ। तिमी त भन्छौ भावी ड्रामाको। तिमीले ईश्वरको भावी भन्दैनौ। ईश्वरको पनि ड्रामामा पार्ट छ। सृष्टि चक्र कसरी घुम्छ, यो पनि बाबाले नै सम्झाउन सक्नुहुन्छ। ज्ञानसागर पनि बाबा नै हुनु हुन्छ। मनुष्यहरूले सम्झन्छन्– उहाँले सबैको दिलको कुरा जान्नुहुन्छ। तर हामीले जे गर्छौं, त्यसको दण्ड त अवश्य हामीलाई मिल्छ। बाबाले बसेर कहाँ दण्ड दिनु हुन्छ र! यो अटोमेटिक बनिबनाउ ड्रामा हो, जो चलिरहन्छ। यसको आदि-मध्य-अन्त्यको रहस्य बाबाले नै सम्झाउनु हुन्छ। तिमीले फेरि अरूलाई सम्झाउँछौ। अब बाबा भन्नुहुन्छ– प्यारा बच्चाहरू! तिम्रो अवस्था यस्तो होस् जसकारण अन्त्यमा केही पनि याद नआओस्। आफूलाई आत्मा सम्झ, यसलाई भनिन्छ कर्मातीत अवस्था। अच्छा–

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः–

१) छात्रवृत्ति लिनको लागि राम्रो सँग पुरुषार्थ गर। टिचर बनेर अरूलाई राजयोग सिकाऊ। गाइड बनेर सबैलाई घरको बाटो देखाउने सेवा गर।

२) सर्वशक्तिमान बाबाको यादबाट आफ्नो ब्याट्री चार्ज गर्नु छ। बाबा सँग प्रतिज्ञा गरेर कहिल्यै कामको चोट खानु छैन।

वरदानः– हजुरलाई सदा साथ राखेर कम्बाइन्ड स्वरूपको अनुभव गर्ने विशेष पार्टधारी भव बच्चाहरूले जब दिलबाट भन्छन्– बाबा, त्यसपछि दिलाराम हाजिर हुनु हुन्छ। त्यसैले भनिन्छ हजुर हाजिर हुनु हुन्छ। विशेष आत्माहरू त हुन्छन् नै कम्बाइन्ड। मानिसहरूले भन्छन् जहाँ हेर्छु, त्यहाँ तिमी नै तिमी छौ। फेरि बच्चाहरूले भन्छन् हामी जे गरे पनि, जहाँ गए पनि बाबा साथमा हुनु हुन्छ। भनिन्छ– गर्ने-गराउनेवाला, त्यसैले गर्नेवाला र गराउनेवाला कम्बाइन्ड भयो। यस स्मृतिमा रहेर पार्ट खेल्ने विशेष पार्टधारी बन्छन्।

स्लोगनः– स्वयंलाई यस पुरानो दुनियाँमा गेस्ट सम्झेर रह्यौ भने पुराना संस्कार र संकल्पलाई गेट आउट गर्न सक्नेछौ।

ब्रह्मा बाबा समान बन्नको लागि विशेष पुरुषार्थः–

समय प्रमाण अब ब्रह्मा बाबा समान सदा अचल-अडोल सर्व खजानाहरूले सम्पन्न बन। थोरै पनि डगमग भयौ भने सर्व खजानाहरूको अनुभव हुँदैन। बाबाद्वारा कति खजाना मिलेका छन्, ती खजानाहरूलाई सदा कायम राख्ने साधन हो सदा अचल अडोल रहनु। अचल रहनाले सदा नै खुशीको अनुभूति भइरहन्छ।